Це отой самий, канонічний детектив...

Написав Антон Санченко
Неділя, 11 листопада 2012, 20:47

Уривок зі статті "Детективна історія. Чому українців не цікавить вітчизняне кримінальне чтиво" в часописі "Український тиждень " (23 жовтня 2012)

Пропоную увазі аудиторії детективи Олексія Волкова , хоча б « Слід на воді ». Це отой самий, канонічний детектив - детектив, інтрига в якому закручена за всіма приписами жанру, ускладнена багатьма хибними версіями, розбиратися в яких іноді не менш захопливо, ніж в основній, і весь належний для можливості правильних припущень фактаж згодовується читачеві геть непомітно. Ну, от так, щоб потім вигукнути: «Йоксель-моксель! Ну звичайно! Вбивця бухгалтер! Я знав, знав!» – хоча до останьої сторінки це не зрозуміло навіть телепатові. Як належить романам про Джеймса Бонда, є пара антогоністичних красунь: доброчинна й небезпечна, Волков уміло заплутує, хто з них яка, і навіть радієш наприкінці, що правил бондіани не дотримано, доброчинної вродливиці не вбивають. Припиняю, бо переповідати детективи – то ризик для критика, втім, не втримаюся від особливо соковитої подробиці. Особисто мене уразили наповал епізод із вирощуванням у теплиці китайських тюльпанів, удобрених екскрементами рептилій, та всі подальші дії цього етапу розслідування. Просто тобі привіт від Ніро Вульфа з його орхідеями неназваному містечку України.